

"איסור אכילה", [ודלא כדס"ל למל"מ והב"ש דאף "בדם" לא אסרו בח"ח], ואתי שפיר.

★ ★

והנה יל"ע בדם אדם ב"אצבעו" או ב"רגלו" אם מותר באכילה מדרבנן או לא, דמצד א' י"ל דמותר, דהא לא פרש מגופו כלל ודמי ל"בין השינים" דמותר מדלא פרש, ורק בדם ש"על גבי הככר" אסור מדפרש מגופו. אולם מאידך י"ל דאסור, דהא יכולים לראותו שאוכלו, ודמי לדם שע"ג הככר דאסור מדניכר ונראה לכל שאוכלו, ודמי לדם שע"ג הככר דאסור מדניכר ונראה לכל שאוכלו, ורק בין השינים מותר מדהוי בצינעא ולא "מדלא פרש", וא"כ בדם "מאצבעו" וכיו"ב אע"פ "שלא פרש מגופו" מ"מ מדהוי בפרהסיא על כרחך דאסור מדרבנן, [שלא יחשבו שאוכל דם בהמה], ויל"ע.

וי"ל דתלוי בב' הפירושים דרש"י. דיעוי ברש"י הכא בכריתות שכ' דדם בין השינים אפי' מצות "פרוש" מדרבנן אין בו דאכתי מחובר הוא, יעו"ש. וא"כ לפי"ז י"ל כצד א' דאף דם "אצבעו" מותר, דהא הוי ג"כ מחובר ולא "פרש" מגופו, וכש"נ. אולם יעוי ברש"י בכריתות שכ' דדם שבין השינים מוצצו דהא ליכא דחזי ליה ע"ש. וא"כ לפי"ז י"ל כצד ב' דכשהוי בפרהסיא אסור אע"פ דהוי "מחובר", וכש"נ בס"ד, ודו"ק. וכן יעוי בתוס' הכא דס"ל כרש"י הכא דתלוי או הוי מחובר ולא תלוי אם חזי ליה אחרים ע"ש. וע"כ דאף לדידיה אזלי' בכה"ג לקולא.

★ ★

והנה יל"ע בדם אדם ש"פרש" מגופו ומונח "על הככר" וכיו"ב, אם מותר לאוכלו בצינעא בחדרי חדרים או לא.

ונראה דתלוי בפלוגתת המל"מ והב"ש והפמ"ג, דלפי"ד המל"מ והבאר שבע דרק באיסור דאורייתא אסרו אף בח"ח אך באיסור דרבנן לא החמירו בח"ח, א"כ נראה ד"דם על הככר" וכיו"ב אסור רק כשהוי בפרהסיא אך בח"ח מותר. וה"נ י"ל לפי"ד רבינו ישעיה דרק בעבודה זרה אסור בח"ח ולא בשאר איסורים, דע"כ דאף בזה לא אסרו ומותר. **אולם** לפי"ד הפמ"ג שם שכ' דבאיסורי אכילה אסור דרבנן אף בח"ח, על כרחך דגם בזה אסור אף ב"צינעא". וה"נ י"ל לפי"ד הקוב"ש דבעלמא אסור ורק כשא"א כלל

וה"נ ס"ל לרמב"ם במאכא"ס (פ"ו ה"ב) ע"ש. וכ"כ המאירי בכריתות שם וז"ל, דם האדם מותר מה"ת לגמרי, ומדברי סופרים לאסור כל דם שפירש, שמא יאמרו של בהמה הוא, מעתה דם "שפירש" וכנסו בתוך כלי אסור וכו', ושבין השינים מוצצו ואינו חושש וכו', עכ"ל יעו"ש. וכ"כ הר"ן ברי"ף בכריתות שם כנ"ל, יעו"ש. והכי קי"ל בטוש"ע ביור"ד ה' דם (סימן סו ס"י) ע"ש.

אולם יעו"ש ב"משנה למלך" שהקשה ע"ז וז"ל, ואע"ג שכל דבר שאסרו חכמים מפני מראית עין אפי' בחדרי חדרים אסור [וכבשבת (סד:), ושם (קמו:)], ובפ"ק דביצה (ט.), ובפ"ק דע"ז (יב.), ע"ש], כבר כתבו תוס' בפ' אע"פ (ס.) דהיינו דוקא באיסור תורה אבל באיסורין דרבנן לא. וכ"כ הבאר שבע. ועתוס' חולין (מא.) ד"ה ובשוק וכו', עכ"ל המל"מ יעו"ש.

וכן יעוי ב"קובץ שיעורים" בכריתות שם שהקשה כנ"ל מ"ט לא גזרו ע"ז אף בחדרי חדרים, ותירץ באופ"א וז"ל, וצ"ל דדוקא בחדרי חדרים אף דעכשיו אין שם איש אבל הוא מקום שאפשר שיהיו בו אנשים, משא"כ בבין השיניים, עכ"ל הגרא"ו זצ"ל יעו"ש. וכ"כ ליישב כדברים האלה ב"שער המלך" בה' יו"ט (פ"ה ה"ד) יעו"ש, [והו"ד בג' מהרש"א ביור"ד ה' דם שם (סו"ס סו סק"י) ע"ש].

ומשמע דס"ל דאמרי' כן אף במקום איסור דרבנן ורק מדלא שייך שיראוהו לא החמירו בזה. ויל"ע מהתוס' הנ"ל בכריתות דס"ל להדיא דברבנן לא החמירו בזה, ויל"ע. וצ"ל דאת"ל קאמר, דאפי' את"ל דאיסורו מה"ת מ"מ לא החמירו בזה מדא"א שיראוהו אחרים. ועדיין יל"ע בקו"ש ובשה"מ. אכן יעו"ש בשה"מ דדייק ליסודו הנ"ל בתוס' בשבת (סב.) ד"ה והתניא, וא"כ לדידיה לק"מ מהתוס' בכריתות, וצ"ל לפי"ד דהוי פלוגתא דהתוס' בזה, ויל"ע.

אכן יש ליישב עפי"ד הפמ"ג בה' דם ביור"ד שם [בשפ"ד סקט"ז] שכ' לחדש דבאיסור אכילה אף באיסור דרבנן אסרו חז"ל אף בחדרי חדרים, ורק בשאר איסורים לא גזרו רבנן בח"ח, עכ"ד יעו"ש. וא"כ לפי"ז אתי שפיר הקוב"ש והשה"מ שהוצרכו לסברא "דא"א שיראוהו אחרים כלל", דבלי סברא זו אכן היה אסור אף בח"ח מדהוי איסור דם